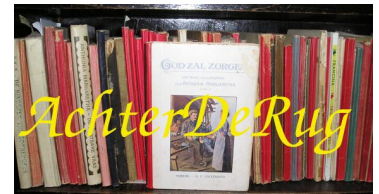

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: H. Weiland
Titel: Frans Hagestein
Druk: 1
93 blz.

Frans Hagestein is de zoon van eenen kermisreiziger, eenen man van goeden huize, maar die door een losbandig leven al dieper en dieper valt, tot hij in ellende sterft. Onder zijne papieren wordt een brief gevonden, waarin hij zijnen zoon Frans aanbeveelt aan Ds. Scheltens, eenen zijner vroegere academiëvrienden. Deze ontfermt zich over den wees. Door onrechtmatige verdenking van diefstal verbitterd, vlucht Frans uit het huis van zijnen weldoener. Hij zoekt hulp bij zijne grootmoeder, die hem echter, uit wraak over zijns vaders gedrag verstoot. Na vele wederwaardigheden, die voor hem medewerken ten goede, wordt hij met zijne grootmoeder verzoend en brengt hij onder blijde omstandigheden zijne verdere levensdagen door. Dit schoone verhaal zal de jeugd gaarne lezen. Het is levendig en vol afwisseling. Het biedt den lezer ongetwijfeld eenige uren van stil genot en van edele ontspanning. Eene bepaalde strekking is bij dit verhaal moeilijk aan te wijzen. Indien des schrijvers doel alleen ware, door onderhoudende lectuur van Christelijken inhoud, onze jongens een aangenaam avondje te bereiden, zou dat nog niet geheel en al verwerpelijk zijn. Vooral wanneer, zooals hier, de verschillende toestanden, die beschreven worden, den blik van den jeugdigen lezer verhelderen. Er kan evenwel ook bedoeld zijn, de schrikkelijke gevolgen te teekenen van eenen weg, die van God afwijkt. Dit zou echter duidelijker zijn, zoo het Christelijk element krachtiger ware. Dat dit inderdaad niet sterk is, willen wij vluchtig staven. "Op kinderlijke wijze", zoo lezen wij bladz. 25, "voerde Ds. Scheltens zijne gedachten hooger op tot Hem, die boven de sterren troont, die wel groot is in zijne schepping, doch 't grootst is in zijne liefde." Hoe God zijne liefde heeft geopenbaard in het zenden van zijnen Zoon - daarvan vernemen wij geen enkel woord. Op bladz. 26 staat: "De invloed, die er van het Christelijk woord en den Christelijken wandel van Ds. S. op Frans uitging, bleef niet ongezegend." Doch wat de inhoud van dat Christelijk woord was, komen wij niet te weten. Op lateren leeftijd dwaalt Frans af in verkeerd gezelschap. Eene oude, vrome vrouw doet hem op haar sterfbed beloven, het slecht gezelschap te verlaten (bladz. 61). Meer hooren wij evenwel niet. Van den Christus ook hier geen woord. De oude Mevrouw Felders, die haar leven in haat en vijandschap doorgebracht heeft en afkeerig is van Gods Woord, komt tot inkeer. Zij heeft het zalig bewustzijn, bij God volkomen vergeving te hebben, (bladz. 92) maar ook in deze bekeering wordt van het borgtochtelijk lijden van Christus niet gerept. De schrijver had overvloedig gelegenheid, in dit kader van gebeurtenissen op de hoofdwaarheden van het Christelijk geloof te wijzen. Dat hij dit niet deed, spijt ons zeer. Wel wordt de naam van Christus in het boek genoemd; ook zijn er wel uitdrukkingen in, die er op wijzen, dat men alleen door Christus tot God kan gaan, maar de schrijver had meer tot het hart en geweten der kinderen moeten spreken. Ook het gebruik van "Heer" voor "Heere" betreuren wij. Dit werkje behoort zeer zeker tot de Christelijke lectuur voor de jeugd. En wij vestigen met genoegen er de aandacht op. Maar tegelijk spreken wij ons leedwezen er over uit, dat de auteur de schoonste gelegenheden tot aanprijzing van den eenigen Naam, onder de wenschen tot zaligheid gegeven, ongebruikt heeft laten voorbijgaan. Doch wat in dit schoone boekje ontbreekt, sluit volstrekt ons oog niet voor de vele goede eigenschappen, die het heeft. Het gaarne aanbevelende, zeggen wij alleen, dat het aan kracht en invloed veel zou hebben gewonnen, indien het Christelijk element er meer nadruk in had. De lichttinten stralen tusschen de bladeren van den boom niet helder door. De uitvoering is zeer net. Twee keurige plaatjes luisteren deze uitgave op. De druk is wat compres. Vooral had meer alineëering geen kwaad gekund. Bladzijden als bijv. pag. 4 en 5 lokken op 'teerste gezicht niet tot lezen uit. Zij bieden aan het jeugdige oog geen doorzicht. Dit is echter maar eene kleinigheid, welke bij eenen tweeden druk, dien wij spoedig verwachten, gemakkelijk te verhelpen is.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1902
